

## Nedeľná katechéza – 7.9.2025

### Dvadsať tretia nedeľa v Cezročnom období – Eucharistia, pokrm na Cestu s Kristom

(kontext: putovanie – znak jubilea; bula *Spes non confudit*, 5)

Aby sme sa vyhli nesprávnemu pochopeniu textu, alebo aby azda niekto nepodozrieval kresťanov, že podnecujú k nenávisti, môžeme verš z dnešného evanjelia preformulovať nasledovne: „Ak niekto prichádza ku mne a nemiluje ma viac ako miluje svojho otca, matku, ženu, deti, bratov, sestry, ba aj svoj život, nemôže byť mojím učeníkom“ (Lk 14, 26).

Ježiš nepodnecuje k nenávisti, ale k radikálnosti. Obracia sa k veľkému zástupu, ktorý ho nasleduje (porov. v. 25). Koná presne opačne, ako by sme v danej chvíli konali my. Ak idú ľudia za tebou, milujú ťa, hltajú každé tvoje slovo a sledujú každý tvoj nový príspevok na internete, urobil by si niečo, čo by ich od teba odohnalo? Boh niekedy koná veci, ktoré sú proti nášmu zmýšľaniu. Alebo sme ešte my celkom nedorástli do vyššieho chápania vecí. Apoštol Pavol to takto vyjadril: „Živočíšny človek neprijíma veci Božieho Ducha; sú mu bláznovstvom a nemôže ich pochopiť, lebo ich treba duchovne posudzovať“ (1 Kor 2, 14).

Ježiš hovorí zástupu o radikálnosti. Ak ho chcú aj naďalej nasledovať, je veľmi dôležité vziať vážne jeho slová. Žijeme skutočne podľa Božej vôle, alebo sme si z kresťanstva urobili rodinnú tradíciu? – v zmysle: Patrí sa dať deti pokrstiť, hoci ja som už desať rokov nebola v kostole a pravdupovediac ani sa veľmi nemodlím. Alebo: Dám syna na birmovku, veď každý v našej rodine to absolvoval. Ježiš nás pozýva ísť do hĺbky nášho duchovného života, nie do násilného nútenia ísť do kostola a unudene to tam vydržať. Svätá omša je predchuť neba – to, čo budeme sláviť vo večnom živote. Ako chceš chváliť Pána celú večnosť, keď to niekedy nevydržíš ani jednu hodinu týždenne v kostole? Ježiš nás volá do hlbokkej modlitby, veľmi silnej, vnútornej a autentickej. Kedy sme naposledy prežili takú silnú modlitbu, že nás to až chytilo za srdce?

Boh ťa chce mať pri sebe. Nechce, aby si sa stratený túlal po svete a prežil svoj život (nie radostne žil, ale doslova prežíval). Nie nasledovať lákavé ponuky sveta či

kresťanský preexponovaný aktivizmus, ktorý nemá nič spoločné s aktivitou pokoja, lásky, služby. Ved' taký „nemôže byť mojím učeníkom“ (Lk 14, 26. 27. 33).

Ježiš má jasnú predstavu o svojom živote – kráča smerom k Jeruzalemu (porov. 9, 51), lebo tam má prostredníctvom poslušnosti splniť vôľu svojho Otca – zachrániť ľudstvo. Aj nás sa pýta na našu predstavu o živote: „Kam kráčaš? Vieš, kam ideš? Aký je cieľ tvojej cesty?“ Možno si ešte len na začiatku svojho života, možno máš už prežitú jeho polovicu, a možno sa približuje deň, kedy sa stretneš so svojim Stvoriteľom v raji. Ešte stále máš dost' času napraviť to, čo nie je v poriadku. Parafrázované slovami z dnešného evanjelia: Začal si stavať vežu, preto si sadni a dobre prepočítaj náklad, či máš na jej dokončenie (porov. Lk 14, 28).

Ľudský život (o to viac kresťanský) zakusuje silné momenty. Pápež František v bule *Spes non confudit* popisuje, že kresťanský život potrebuje aj silné momenty. Také, ktoré živia a posilňujú nádej. Veriaci človek, ktorý kráča životom, pociťuje potrebu neustáleho posilnenia, že v živote nekráča sám, ale má nenahraditeľného a neviditeľného spoločníka, ktorým je Ježiš Kristus (porov. *Spes non confudit*, čl. 5).

Ježiš sa v dnešnom evanjeliu obracia k zástupom. Išli za ním totiž veľké zástupy (porov. (Lk 14, 25). Aj základným prvkom každého jubilea je putovanie. Vydať sa na cestu je typické pre tých, ktorí hľadajú zmysel života. „Pešia púť veľmi napomáha znovuobjavenie hodnoty ticha, námahy, toho, čo je podstatné“ (*Spes non confudit*, čl. 5). Je to zároveň ponuka prehodnotiť rebríček hodnôt a tiež uvedomenie si, že bez Staviteľa, nedokážem postaviť žiadnu stavbu v mojom živote. Pán Boh je ten, kto riadi moje životné stavby. On je ten, kto bojuje za mňa moje bitky.

Pane Bože, žijeme v dobe, kedy si každý z nás ide za svojimi snami. Napriek tomu, keď si myslíme, že sme ich dosiahli, stále pociťujeme smäd po niečom ďalšom. Po tebe. Pane Bože, ty jediný ma poznáš ako nik iný. Ty sám skúmaš zákutia mojej mysle a ako umelec už vopred vidíš majstrovské dielo, ktoré je v mojom krehkom príbehu. Pomôž mi aj cez moje pochybnosti vyniesť von to majstrovské dielo, ktoré je vo mne; to, na ktoré ty, Pane Bože, čakáš, aby sa ukázalo v celej svojej kráse. To bude ten správne premenený život.